

LO RADAL DE LA SANT JOAN

Aval al mièg del fièiral d'Espaliu.

Prèp del camin que devas Pèrzas mena

Nòstres ancièns placèron n'i a bèl briu

Aquela crotz ara de rolha plena

Qu'atira l'ùelh, de lo que passa al ras.

Cèrta, n'es pas la croseta de fèrre,

Un' òbra d'art que l'òm pòt faire cas.

Mas, tala qu'es, prèp d'ela **m'en** vau quèrre

De sovenirs del temps passat. **Ailas !**

Aquí, pas luènh de la crotz venerabla,

Jusqu'a vint ans ai vist far lo radal

Que per Sent Jan, data plan memorabla ,

A-z-Espaliu alucan sul fièiral.

D'aquel fuòcas n'ai gardat sovenença.

Sus son brasièr n'ai socadas de flors !

Prèsta-me donc, Musa, ton assistença,

Per plan cantar **lo regrèt dels bels jorns**

Qu'ai **viscuts** al país de ma naissença.

Polit radal, quand crèmas dins la nuèch,

Al **torn** de tu tot **lo monde** se sarra.

Joves e vièlhs n'oblidan d'anar al lièch

Per t'agachar flambar. Que l'òm se carra

De veire **lo tropelat d'enfants**

Lançar sus ton brasièr petorlejaire

De bels ramelets ont an fach de potons.

Quin plaser per eles de los traire !

Coma l'encens, ton fum, plan perfumat

Per las sentors de las flors las pus bèlas,

Passa dins l'èrt, que n'es tot embaumat.

E mònta drech, amont, vas las estèlas

Ont va portar, dabans Sant Joan Batista,

La pròba de nòstres bons sentiments

E li crida : "La costuma resista

E durarà, malgrat tot, plan longtemps !"

Gente radal totjorn vesi ta flama.

Jamai, jamai, saiques t'oblidarai.

Quand pensi a tu senti partir mon anma

Vas Espaliu ont **plan lèu** tornarai.

Òc. Per Sant Joan te vòli venir veire.

Com' altres còps de flors te portarai.

Prèp de la crotz, **content**, m'anarai sièire.

Del temps passat aquí me sovendrai.

Gente radal te vòli tornar veire !

A. GIRBAL, d'Espaliu (1874-1960)

paru dans le Bulletin d'Espalion du samedi 21 juin 1952

